

UWAGI W RAMACH UZGODNIEN Z KOMISJĄ WSPÓLNĄ RZĄDU I SAMORZĄDU TERYTORIALNEGO

Informacja o projekcie:

Tytuł	Projekt ustawy o zmianie ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków oraz niektórych innych ustaw (numer w wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów – UC130)
Autor	Ministerstwo Infrastruktury
Projekt z dnia	27.12.2022 r.

Informacje o zgłaszającym uwagi:

Urząd	-----
Organizacja samorządowa	Związek Powiatów Polskich
Osoba do kontaktu	
e-mail	biuro@zpp.pl
tel.	18 477 86 00

Uwagi:

Lp.	Część dokumentu, do którego odnosi się uwaga (np. art., nr str., rozdział)	Treść uwagi (propozycja zmian)	Uzasadnienie uwagi	Stanowisko resortu	Odniesienie do stanowiska resortu
1.	Uwaga o charakterze ogólnym	Związek Powiatów Polskich podtrzymuje uwagi zgłoszone do projektu ustawy z dnia 5 sierpnia 2022 r., które nie zostały uwzględnione przez Ministerstwo Infrastruktury.	Jak wskazano w treści uwagi ZPP podtrzymuje dotychczas zgłoszone uwagi, które nie zostały uwzględnione przez projektodawcę. Należy przypomnieć, że pomimo odniesienia się Związku do stanowiska resortu, Ministerstwo nie zajęło stanowiska w tym zakresie. Co istotne – projekt ustawy z 05.08.2022 r. liczy 48 stron, a aktualny datowany na 27.12.2022 r. liczy już 76 stron i znacząco różni się od projektu pierwotnego. Projektodawca wprowadził dodatkowe obowiązki dla dostawców wody, a także znacząco rozszerzył katalog kar pieniężnych za nieprzestrzeganie przepisów ustawy.		

			Stwierdzić należy również, że aktualny projekt znacząco wykracza poza ramy przepisów Dyrektywy 2020/2184, które muszą zostać implementowane do polskiego porządku prawnego.		
2.	Art. 1 pkt 5 lit. g – dot. projektowanego art. 2 pkt 11a	Proponuje się po wyrazach „wyliminowania zagrożenia” dodać wyrazy „dla zdrowia ludzi”.	Projektowany przepis stanowi, że środkami kontroli ryzyka są wszelkie środki prawne, techniczne, finansowe, organizacyjne oraz inne działania, w tym działania naprawcze, podejmowane w celu przeciwdziałania lub wyliminowania zagrożenia lub zredukowania ryzyka z nim związanego do akceptowalnego poziomu. Wskazać należy, że w dalszej części projekt ustawy konsekwentnie posługuje się pojęciem „zagrożenia dla zdrowia ludzi”. Zatem konieczne jest uzupełnienie omawianego przepisu, bowiem z jego aktualnej treści wynika, że środki kontroli ryzyka są podejmowane w celu przeciwdziałania lub wyliminowania każdego zagrożenia (przy czym „każde zagrożenie” nie zostało zdefiniowane w ustawie), a nie wyłącznie zagrożenia dla zdrowia ludzi.		
3.	Art. 1 pkt 7 – dot. projektowanego art. 4d ust. 1	Przepis posługuje się pojęciem „całego łańcucha zaopatrzenia w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi”, którego znaczenie nie zostało wyjaśnione. Przepis posługuje się pojęciem „punktu zgodności”, którego znaczenie nie zostało wyjaśnione.	Proponuje się określenie co oznaczają wskazane definicje, a także wskazanie poprawnego odniesienia w zakresie pojęcia „punkt zgodności” (jak wskazano – odniesienie do art. 4b ust. 1 jest błędne).		

		Dodatkowo opiniowany artykuł stanowi „aż do punktu zgodności, o którym mowa w art. 4b ust.1”, przy czym należy stanowczo stwierdzić, że projektowany art. 4b nie jest podzielony na ustępy i nie zawiera regulacji dotyczących „punktu zgodności”, dotyczy bowiem wymogów wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi.			
4.	Art. 1 pkt 7 – dot. projektowanego art. 4f ust. 1 pkt 1	Przepis odnosi się do art. 317 ust. 1 pkt 3 Prawa wodnego, w którym mowa jest o „ocenie wpływu na stan wód powierzchniowych i wód podziemnych”, natomiast projektowany art. 4f ust. 1 pkt 1 mówi o „stanie jednolitej części wód powierzchniowych lub podziemnych”.	Wyjaśnienia wymaga – celem uniknięcia wątpliwości interpretacyjnych, co oznacza „stan jednolitej części wód”. Ewentualnie postuluje się dostosowanie przepisu do art. 317 ust. 1 pkt 3 Prawa wodnego.		
5.	Art. 1 pkt 7 – dot. projektowanego art. 4f ust. 1 pkt 2	Przepis odnosi się do art. 349 Prawa wodnego, który odnosi się do wód powierzchniowych i wód podziemnych, a także do wód morskich. Dodatkowo, art. 349 Prawa wodnego nie posługuje się pojęciem „stanu jednolitej części wód”.	Wyjaśnienia wymaga – celem uniknięcia wątpliwości interpretacyjnych, co oznacza „stan jednolitej części wód”, a także, czy art. 4f ust. 1 pkt 2 odnosi się do wód morskich.		
6.	Art. 1 pkt 7 – dot. projektowanego art. 4f ust. 11	Proponuje się, aby dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej obowiązkowo informował właściwego ze względu na miejsce występowania ryzyka wójta,	Zgodnie z literalnym brzmieniem projektowanego przepisu dyrektor informuje podmiot odpowiedzialny za zanieczyszczenie wody lub właściwego wójta lub właściwego wojewódzkiego inspektora ochrony		

		burmistrza lub prezydenta miasta o ryzyku, o którym mowa w ust. 7	środowiska lub właściwego wojewodę o ryzyku. Użyta alternatywa „lub” nie zobowiązuje dyrektora do obowiązkowego informowania wójta o ryzyku. Zatem proponuje się, aby wójt był obowiązkowo o nim informowany, bowiem w praktyce to na wójcie spoczywa najwięcej obowiązków związanych z zaopatrzeniem ludności w wodę.		
7.	Art. 1 pkt 7 – dot. projektowanego art. 4k	Do projektu ustawy nie załączono projektu rozporządzenia, wobec czego nie wyjaśniono czym są wskazane obiekty priorytetowe.	W projektowanym art. 2 pkt 1 d dodaje się definicję obiektu priorytetowego. Delegacja ustawowa określona w art. 4k dotyczy określenia obiektowych priorytetowych, dla których ocena ryzyka obejmuje bakterie lub badania stężenia ołowiu. Brak dołączenia projektu rozporządzenia, w którym określone zostałyby ww. obiekty priorytetowe uniemożliwia odniesienie się do katalogu tych obiektów, a także zasadności ich zaliczenia. Wyjaśnienia wymaga też w jakim czasie po ewentualnym wejściu w życie ustawy Minister wyda ww. rozporządzenie.		
8.	Art. 1 pkt 7 – dot. projektowanego art. 4m ust. 12 pkt 1 lit. c	Przepis został błędnie zredagowany. Powinien on brzmieć: „utrata uprawnień budowlanych, o których mowa w art. 14 ust. 1 pkt 4 lit. b ustawy (...) Prawo budowlane”.			
9.	Art. 1 pkt 7 – dot. projektowanego art.	W projekcie nie istnieje przepis art. 4m ust. 14	Brak przepisu art. 4m ust. 14 wymaga zmiany numeracji poszczególnych ustępów zawartych w tym artykule.		

	4m ust. 14 (strona 19 i 20 projektu)				
10.	Art. 1 pkt 7 – dot. projektowanego art. 4n ust. 1 pkt 4	<p>Proponuje się zmienić brzmienie przepisu:</p> <p>prowdzi się szkolenia w zakresie oceny ryzyka w wewnętrznych systemach wodociągowych.</p>	<p>Po raz kolejny ZPP wskazuje na brak uzasadnienia dla wskazywania zamkniętej grupy odbiorców szkoleń, tj. hydraulików i innych osób (...).</p> <p>Dodatkowo podnieść należy, że użycie pojęcia „hydraulik” nie zawiera definicji w jakimkolwiek akcie prawnym (mimo, że posługuje się nim Dyrektywa). Nadto, prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie hydrauliki (wykonywania instalacji wodno-kanalizacyjnych) nie wymaga żadnego zezwolenia, nie jest też działalnością regulowaną.</p> <p>O ile art. 10 ust. 3 lit. d Dyrektywy 2020/2184 stanowi o propagowaniu szkoleń dla hydraulików, o tyle wyliczenie do tego przepisu mówi, aby państwa członkowskie rozważyły poniższe środki i zastosowały te, które zostaną uznane za istotne. Zatem proponuje się otwarcie katalogu odbiorców szkoleń.</p>		
11.	Art. 1 pkt 7 – dot. projektowanego art. 4r ust. 4	<p>Proponuje się rozważenie wyposażenia dostawcy wody w możliwość odpłatnego wydawania informacji w postaci papierowej w przypadku, gdyby udostępnienie tej informacji generowało koszty (np. związane z dużą objętością papieru).</p>	<p>Potencjalnie może dojść do sytuacji, w której udostępnienie informacji w postaci papierowej wygeneruje koszty (duża objętość papieru, zużycie tonera).</p> <p>Literalne brzmienie projektowanego art. 4r ust. 4 stanowi, że odbiorca usług może potencjalnie w każdym czasie żądać informacji w postaci papierowej (niezależnie od informacji udostępnianych w</p>		

			ramach rozliczeń za wodę). Zatem rozważenie możliwości pobierania opłat pokrywających koszty udostępnienia informacji wydaje się zasadne.		
12.	Art. 1 pkt 7 – dot. projektowanego art. 4r ust. 7	Wyjaśnienia wymaga z jaką częstotliwością dostawca wody ma udostępniać informacje określone w art. 4r ust. 1 pkt 5 i 6.	Przepis wymaga sprecyzowania we wskazanym zakresie, bowiem nie jest jasne, czy dostawca wody ma udostępniać informacje w każdym rozliczeniu, czy może okresowo, czy też nie rzadziej niż raz w roku.		
13.	Art. 1 pkt 7 – dot. projektowanego art. 4s ust. 2 i 3	Przepis posługuje się pojęciami budynku użyteczności publicznej oraz budynkiem zamieszkania zbiorowego, które nie zostały wyjaśnione w ustawie. Wskazać należy, że projekt posługuje się ww. definicjami kilkakrotnie, również w innych projektowanych przepisach.	ZPP podnosił w uprzednio zgłoszonych uwagach, że zgodnie z definicją obiektu priorytetowego zawartą w Dyrektywie pojęcie to obejmuje duże obiekty niemieszkalne. Jednocześnie w motywie 19 preambuły Dyrektywy wskazano, że pojęcie obiektów priorytetowych obejmuje m.in. obiekty zakwaterowania. Zatem użycie wskazanych pojęć może wprowadzać w błąd.		
14.	Art. 1 pkt 12 – dot. projektowanego art. 15a	Omyłka o charakterze pisarskim: - jest „orany” - powinno być „organy”.			
15.	Art. 1 pkt 14 – dot. projektowanego art. 29	Proponuje się wprowadzenie przepisu w brzmieniu określonym w projekcie z 05.08.2022 r. z uwzględnieniem uwag zgłoszonych przez ZPP.	W porównaniu do projektu z 05.08.2022 r. katalog kar został znacząco rozszerzony. Związek wskazywał, że zgodnie z art. 23 Dyrektywy sankcje muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające. Opiniowany przepis przewiduje kary, które są nieproporcjonalne. <u>Po raz kolejny należy stanowczo wskazać, że po wprowadzeniu nowelizacji samorzady zostaną zobowiązane do wykonywania</u>		

			<p><u>określonych działań bez zapewnienia im jakiegokolwiek ich finansowania.</u></p> <p>ZPP nie kwestionuje obowiązku wprowadzenia sankcji (taki obowiązek przewiduje Dyrektywa), o tyle zaproponowane kary nie spełniają przesłanki proporcjonalności.</p> <p>Kolejno, w odpowiedzi na uwagi ZPP zgłoszone do projektu z 05.08.2022 r., resort uwzględnił częściowo uwagę i obniżył dolne granice kar <u>za zwłokę</u>. Jednakże projektowany art. 29 lit. c ponownie operuje pojęciem opóźnienie. ZPP ponownie apeluje o zamianę słowa „opóźnienie” na „zwłoka” (względnie „zawinione opóźnienie), bowiem mogą wystąpić przypadki, kiedy podmiot zobowiązany bez własnej winy nie zrealizuje terminowo obowiązków.</p> <p>Niezasadne i znacznie wykraczające poza obowiązki implementacji wynikające z Dyrektywy wydaje się wprowadzenie kar pieniężnych dla dostawców wody (pierwotny projekt przewidywał kary wyłącznie dla właścicieli lub zarządców budynków).</p> <p>W szczególności logicznego sensu pozbawione jest wprowadzenie kar za:</p> <ul style="list-style-type: none"> - brak pokrycia kosztów monitoringu zgodności (wydaje się, że koszty takie mogą zostać ściągnięte w trybie egzekucji administracyjnej, przez co pozbawionym sensu jest 		
--	--	--	---	--	--

			<p>nakładanie kary pieniężnej za brak uiszczenia opłaty podlegającej ściągnięciu),</p> <p>- brak zapewnienia stosowania materiałów określonych w projektowanym art. 37ao ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej (wskazać należy, że na każdym dostawcy wody ciąży potencjalna odpowiedzialność określona w art. 182 kk, który dotyczy m.in. zanieczyszczenia wody mogącego zagrozić życiu lub zdrowiu człowieka).</p>		
16.	<p>Art. 2 – dot. projektowanego art. 37ao i nast. ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej</p>	<p>Projektowane przepisy stanowią znaczne wykroczenia poza obowiązki implementacji wynikające z Dyrektywy i są bardziej rygorystycznymi środkami ochronnymi dot. stosowania materiałów końcowych.</p>	<p>Art. 11 ust. 7 Dyrektywy stanowi, że państwa członkowskie uznają, że produkty zatwierdzone zgodnie ze szczegółowymi minimalnymi wymogami w zakresie higieny przewidzianymi w ust. 2 spełniają wymogi określone w ust. 1. Przepis ten stanowi również, że nie uniemożliwia to państwom członkowskim, w szczególności gdy wymaga tego lokalnie szczególna jakość wody surowej, stosowania - zgodnie z art. 193 TFUE - w określonych i należycie uzasadnionych okolicznościach, bardziej rygorystycznych środków ochronnych dotyczących stosowania materiałów końcowych. O środkach tych powiadamia się Komisję. Należy wskazać, że projekt z 05.08.2022 r. nie zawierał takich przepisów. Ministerstwo nie wykazało również jakie to określone i należycie uzasadnione okoliczności uzasadniają wprowadzenie</p>		

			<p>omawianych przepisów (tj. bardziej rygorystycznych środków). Omówienia wymagają m.in. projektowane przepisy:</p> <ul style="list-style-type: none"> - art. 37ap ust. 4 – zasadne jest, by procedura certyfikująca była procedurą administracyjną, przewidującą tryb odwoławczy od decyzji odmawiającej udzielenia certyfikatu. Tryb umowy cywilnoprawnej pomiędzy wnioskodawcą a jednostką certyfikującą może powodować sytuacje korupcjogenne, szczególnie, że postępowanie jest prowadzone na koszt wnioskodawcy (ust. 8), - art. 37ap ust. 11 – jak wyżej – procedura unieważnienia certyfikatu również powinna mieć formę procedury administracyjnej z prawem do odwołania, szczególnie, że certyfikat może unieważnić sama jednostka certyfikująca, - art. 37ap ust. 16 i 17 – nie przedłożono projektów rozporządzeń, wobec czego nie wiadomo jaki podmiot w zamiarze Ministra Zdrowia zostanie wyznaczony na jednostkę certyfikującą. Ponownie należy podnieść, że podmiotem certyfikującym powinien być organ państwowy uprawniony do wydawania decyzji administracyjnych w tym zakresie. Dodatkowo (w odniesieniu do powyższych uwag) nie przedstawiono rozporządzenia określającego m.in. kosztów postępowania certyfikującego, 		
--	--	--	---	--	--

			- art. 37ar – stanowi tzw. „nadwyżkę implementacyjną”. Brak jest bowiem uzasadnionych okoliczności do wprowadzenia bardziej rygorystycznych środków co do wymagań zw. z remontami i budową systemów m.in. dystrybucji wody.		
17.	Art. 5 – dot. projektowanego art. 4 ustawy o wyrobach budowlanych	Projektowane przepisy stanowią znaczne wykroczenia poza obowiązki implementacji wynikające z Dyrektywy i są bardziej rygorystycznymi środkami ochronnymi dot. stosowania materiałów końcowych.	Brak jest uzasadnionych okoliczności do wprowadzenia bardziej rygorystycznych środków co do wymogów dot. wyrobów budowlanych stykających się z wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi.		